

Η Επιθετικότητα ΝΑΤΟ-ΕΕ Προκαλεί Πόλεμο στην Ουκρανία

Ουκρανοί, Ρώσοι Εργάτες: Στρέψτε τα Όπλα Κατά της Δικής σας Άρχουσας Τάξης!

Η εισβολή της Ρωσίας στην Ουκρανία προκλήθηκε από την επί δεκαετίες επέκταση του ΝΑΤΟ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπό αμερικανική ηγεσία. Αφού είχαν σχεδιάσει την καπιταλιστική αντεπανάσταση που κατέστρεψε την ΕΣΣΔ, οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις επεκτάθηκαν ανατολικά στα ίδια τα σύνορα της Ρωσίας φέρνοντας μαζί τους λεηλασία, εθνικές διαμάχες και εξευτελισμό. Οι δυτικοί ιμπεριαλιστές τώρα εξοργίζονται κατά του «επιθετικού πολέμου» της Ρωσίας και την παραβίαση της κυριαρχίας της Ουκρανίας. Αυτοί οι ληστές που λεηλατούν τους εργάτες του κόσμου δεν δίνουν δεκάρα για τα εθνικά δικαιώματα της Ουκρανίας. Αυτό για το οποίο είναι πραγματικά εξοργισμένοι είναι ότι η Ρωσία αμφισβητεί τα αποκλειστικά τους δικαιώματα στο να λεηλατούν την Ανατολική Ευρώπη καθώς και την ηγεμονία των ΗΠΑ στην περιοχή. Ο ατελείωτος κύκλος της κρίσης και του πολέμου πρέπει να σταματήσει στην πηγή του, μέσω σοσιαλιστικών επαναστάσεων στα ιμπεριαλιστικά κέντρα. **Για Εργατική Επανάσταση στις ΗΠΑ! Για τις Σοβιετικές Ηνωμένες Πολιτείες της Ευρώπης, Ενωμένες σε Εθελοντική Βάση!**

Υπάρχει μόνο ένας προοδευτικός δρόμος προς τα εμπρός στον πόλεμο μεταξύ Ουκρανίας και Ρωσίας: να μετατραπεί αυτός ο πόλεμος μεταξύ των **δύο** καπιταλιστικών τάξεων σε εμφύλιο πόλεμο όπου οι εργάτες ανατρέπουν **και τις δύο** καπιταλιστικές τάξεις. Λέμε στους στρατιώτες και τους εργάτες της Ουκρανίας και της Ρωσίας: Συναδελφωθείτε! Στρέψτε τα όπλα κατά των δικών σας εκμεταλλευτών!

Αυτός ο πόλεμος γίνεται ουσιαστικά για το κάτω από ποια σφαίρα επιρροής θα βρίσκεται η Ουκρανία, και η νίκη είτε των ρωσικών είτε των ουκρανικών ενόπλων δυνάμεων μπορεί να οδηγήσει μόνο σε περισσότερη καταπίεση. Η ουκρανική κυβέρνηση αγωνίζεται όχι για να απελευθερώσει την Ουκρανία, αλλά για να την υποδουλώσει περαιτέρω στις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις των ΝΑΤΟ/ΕΕ, με τις οποίες είναι δεμένη από το υποστηριζόμενο από την Αμερική πραξικόπημα του 2014. Η νίκη της θα αύξανε επίσης την καταπίεση της ρωσικής μειονότητας στην Ουκρανία. Από την άλλη πλευρά, η εισβολή της Ρωσίας στην Ουκρανία επιδιώκει μόνο να αντικαταστήσει την

ιμπεριαλιστική μπότα με το ρωσικό μαστίγιο. Η δίκαιη εθνική πάλη για αυτοκυβέρνηση στο Ντονέτσκ και το Λουγκάνσκ έχει πλέον δεθεί στον ευρύτερο αντιδραστικό πολεμικό σκοπό της Ρωσίας. Η επανάσταση στην Ουκρανία και τη Ρωσία θα έλυνε το εθνικό ζήτημα, θα ξεφορτωνόταν τους ολιγάρχες και θα ενέπνεε τους εργάτες διεθνώς να ξεσηκωθούν ενάντια στους δικούς τους εκμεταλλευτές.

Μια επαναστατική έκβαση στον τωρινό πόλεμο είναι απαραίτητη και δυνατή. Το 1917, οι Ρώσοι και οι Ουκρανοί εργαζόμενοι χρησιμοποιούνταν επίσης ως τροφή για τα κανόνια από τις δικές τους άρχουσες τάξεις. Έβαλαν τέλος σε αυτό πυροβολώντας τους αξιωματικούς τους και ενώθηκαν με τους εξεγερμένους εργάτες υπό την ηγεσία των Μπολσεβίκων για να σαρώσουν τους κοινούς εκμεταλλευτές τους –καπιταλιστές και γαιοκτήμονες– στη μεγαλύτερη επανάσταση του κόσμου. **Για Νέες Οκτωβριανές Επαναστάσεις στη Ρωσία και την Ουκρανία!**

Ο καπιταλιστικός κόσμος έχει ήδη ρημαχτεί από δύο χρόνια κρίσης που έχει πυροδοτηθεί από την πανδημία. Lockdown, ανεργία, εντατικοποίηση της εργασίας, πληθωρισμός και υπό κατάρρευση υγειονομική περίθαλψη, είναι η πραγματικότητα για τους εργάτες σε όλο τον κόσμο. Ο τωρινός πόλεμος μπορεί μόνο να επιταχύνει την καταστροφή του βιοτικού επιπέδου των εργαζομένων και να οξύνει τους ταξικούς ανταγωνισμούς. Το καθήκον των επαναστατών είναι να μετατρέψουν τον ακατέργαστο θυμό που συσσωρεύεται στον πάτο των καπιταλιστικών κοινωνιών στη μόνη λύση για τον πόλεμο, τη δυστυχία και την εκμετάλλευση: την εγκαθίδρυση της διεθνούς εργατικής εξουσίας.

Η πανδημία ξεκάθαρα ξεγύμνωσε την πλήρη χρεοκοπία των σημερινών ηγετών του εργατικού κινήματος. Ενώ η εργατική τάξη χτυπιόταν τόσο από τον ιό όσο και από τις καπιταλιστικές επιθέσεις, αυτοί οι ταξικοί προδότες –σοσιαλδημοκράτες, Σταλινικοί και γραφειοκράτες των σωματείων – ήταν εξ ολοκλήρου στο πλευρό των αφεντικών, απαιτώντας περισσότερα lockdown και περισσότερες θυσίες. Τώρα αυτοί οι ίδιοι παραπλανητές ηγέτες, ιδιαίτερα στα ιμπεριαλιστικά κέντρα, συσπειρώνουν τους εργαζομένους πίσω από τον σκοπό των ΗΠΑ και των συμμάχων τους, υποσχόμε-

Κάτω η ΕΕ και το ΝΑΤΟ!

νοι ασίγηστη πίστη στο NATO και την ΕΕ και απαιτώντας κυρώσεις πείνας για τη Ρωσία. **Αρκετά με τις προδοσίες!** Οι εργάτες πρέπει να εναντιωθούν στις κυρώσεις και στην στρατιωτική βοήθεια προς την Ουκρανία! Για να παλέψει ενάντια στην ιμπεριαλιστική λεηλασία στο εξωτερικό και τις επιθέσεις στο βιοτικό επίπεδο στο εσωτερικό, η εργατική τάξη πρέπει να έρθει σε ρήξη με την τωρινή ηγεσία της. Χρειάζεται μια νέα, επαναστατική ηγεσία για να εκπληρώσει τον κοσμοϊστορικό της ρόλο ως νεκροθάφτης του καπιταλισμού. **Επανασφορηλάτηση της Τετάρτης Διεθνούς!**

«Σοσιαλιστές» Ανδρείκελα του Ιμπεριαλισμού

Η προϋπόθεση για την οικοδόμηση μιας γνήσιας επαναστατικής εναντίωσης στον ιμπεριαλισμό και τον πόλεμο είναι η ανελέητη πάλη ενάντια στους Ψευδοτροτσικιστές, Σταλινικούς και Μασοϊκούς που χρησιμοποιούν πασιφιστικά και «αντιιμπεριαλιστικά» συνθήματα για να καλύψουν την πλήρη υποταγή στους δικούς τους ιμπεριαλιστές αφέντες και τις εθνικές τους αστικές τάξεις. Ακριβώς όπως προειδοποίησε ο Λένιν κατά των οπορτουνιστών στη διάρκεια του Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου, «Με φανερά σοφίσματα προσπαθούν να εννοηθούν την επαναστατική ζωντανή ψυχή του μαρξισμού, παραδέχονται από το μαρξισμό **όλα, εκτός** από τα επαναστατικά μέσα πάλης, **εκτός** από το κήρυγμα και την προετοιμασία τους, **εκτός** από τη διαπαιδαγώγηση των μαζών προς αυτήν ακριβώς την κατεύθυνση» (*Σοσιαλισμός και Πόλεμος*, 1915). Εδώ είναι οι κύριες απάτες που ωθούνται από τους σημερινούς οπορτουνιστές:

- «Όχι στον πόλεμο στην Ουκρανία». Αυτό το σύνθημα, που εγείρεται παντού στην αριστερά, είναι μια πασιφιστική απατεωνιά, που εξαπατά τον λαό ότι μπορεί να υπάρξει μια δίκαιη διευθέτηση του πολέμου χωρίς επαναστατικό αγώνα. Καμία κατάπαυση του πυρός ή συμφωνία ειρήνης μεταξύ των καπιταλιστών ληστών δεν θα αντιμετωπίσει τα αίτια του πολέμου. Οποιαδήποτε τέτοια συμφωνία θα στρέφεται απαραίτητα κατά των εργατών στη Ρωσία και την Ουκρανία και θα προετοιμάσει το έδαφος για την επόμενη αιματηρή σύγκρουση. Όποιος θέλει μια διαρκή και δημοκρατική ειρήνη πρέπει να παλέψει για να μετατρέψει τον σημερινό καπιταλιστικό πόλεμο σε εμφύλιους πολέμους κατά της ρωσικής και ουκρανικής μπουρζουαζίας και να επεκτείνει την επανάσταση στις ιμπεριαλιστικές χώρες.

- «Ρωσικά στρατεύματα έξω από την Ουκρανία» (προωθήθηκε, για παράδειγμα, από την Επιτροπή για μια Εργατική Διεθνή). Αυτό είναι το σύνθημα του NATO και μπορεί να σημαίνει μόνο νίκη για την ουκρανική κυβέρνηση. Όσοι εγείρουν αυτό το σύνθημα από τις ΗΠΑ, τη Βρετανία, τη Γαλλία ή τη Γερμανία δεν καλούν για την ελευθερία των Ουκρανών εργατών αλλά για την ελευθερία της δικής τους ιμπεριαλιστικής άρχουσας τάξης να λεηλατήσει την Ουκρανία.

- «Κάτω το NATO!» Αυτό είναι ένα απαραίτητο σύνθημα, αλλά όταν εγείρεται χωρίς εναντίωση στο οικονομικό παράρτημα του NATO, την ΕΕ, δημιουργεί μόνο ψευδαισθήσεις για την πιθανότητα ύπαρξης του ιμπεριαλισμού χωρίς μιλιταρισμό. Είναι η «ειρηνική» οικονομική λεηλασία του χρηματιστικού κεφαλαίου που προετοιμάζει το έδαφος για πόλεμο. Η ΕΕ και το ευρώ είναι εργαλεία γι' αυτή τη λεηλασία. Δεν είναι τίποτα άλλο από χυδαίος σοσιαλσωβινισμός να παρουσιάζεται η ΕΕ υπό την ηγεσία των Γερμανών/Γάλλων ως καλοήθης και ξεχωριστή από το «μιλιταριστικό»

NATO υπό την ηγεσία των ΗΠΑ. Η Lutte Ouvrière [Εργατική Πάλη] για παράδειγμα, καταγγέλλει το NATO ενώ θρηνεί για το ότι αρνήθηκαν στην Ουκρανία την ένταξη της στην ΕΕ και «τα λίγα πλεονεκτήματα που θα μπορούσε να είχε από αυτό» (22 Φεβρουαρίου). Αηδιαστική συνθηκολόγηση με τον γαλλικό ιμπεριαλισμό! Ρωτήστε τους εργάτες της Ευρώπης: Η ΕΕ δεν φέρνει τίποτα άλλο από οικονομική ασφυξία και εθνική υποδούλωση.

- «Ενάντια στον ρωσικό ιμπεριαλισμό» (η θέση του Marxistisch-Leninistische Partei Deutschlands, [Μαρξιστικό Λενινιστικό Κόμμα Γερμανίας] μεταξύ πολλών άλλων). Δίνοντας παράσταση κατά του «ρωσικού ιμπεριαλισμού» εξυπηρετεί στο να καλύψει τα εγκλήματα των ιμπεριαλιστών αφεντάδων τους, εξαπατώντας τους εργάτες για το ποιος είναι πραγματικά ο κύριος εχθρός. Ο κόσμος κυβερνάται από τα κέντρα του χρηματιστικού κεφαλαίου στη Νέα Υόρκη, τη Φρανκφούρτη, το Παρίσι, το Λονδίνο και το Τόκιο, όχι από τη Μόσχα. Αν και πολύ αντιδραστική, η ρωσική άρχουσα τάξη δεν είναι ιμπεριαλιστική. Καταπιέζει τη δική της εργατική τάξη και είναι μία περιφερειακή δύναμη. Αντίθετα, οι ιμπεριαλιστές ρουφούν το αίμα των εργατών σε ολόκληρο τον πλανήτη.

- «Όχι στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο στην Ουκρανία» (Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας και Σία). Πασιφιστικά σκουπίδια με μια πρόσθετη «αντιιμπεριαλιστική» μεταμφίσηση. Το να παρουσιάζεις τον πόλεμο ως ιμπεριαλιστικό σημαίνει να ρίχνεις στάχτη στα μάτια των εργατών. Εάν το NATO ή οποιαδήποτε ιμπεριαλιστική δύναμη εισέλθει απευθείας σε αυτόν τον πόλεμο, θα ήταν υποχρέωση για οποιονδήποτε επαναστάτη να τεθεί στρατιωτικά στο πλευρό της Ρωσίας για την ήττα των ιμπεριαλιστών, που αποτελούν το κύριο προπύργιο της καπιταλιστικής αντίδρασης διεθνώς. Αυτό ακριβώς είναι το καθήκον που απορρίπτουν όσοι ανακινούν τα περί «ρωσικού ιμπεριαλισμού».

- «Πρέπει οι εργάτες να ταχθούν με τη Ρωσία;» Κάποιοι στην αριστερά πιστεύουν ότι εφόσον η Ρωσία αμφισβητεί τους ιμπεριαλιστές θα πρέπει να υποστηριχθεί στον πόλεμό της. Αυτή είναι μια συνθηκολόγηση με τον Μεγαλορωσικό σωβινισμό. Η Ρωσία δεν βρίσκεται σε πόλεμο με τους ιμπεριαλιστές αλλά με την ουκρανική κυβέρνηση. Η προλεταριακή στρατηγική για την πάλη κατά του ιμπεριαλισμού στην Ουκρανία και τη Ρωσία βρίσκεται στην κοινή επαναστατική πάλη των Ουκρανών και των Ρώσων εργατών, όχι στην υποστήριξη των σχεδίων του Κρεμλίνου. Η υποδούλωση του ουκρανικού έθνους στη Ρωσία θα πυροδοτούσε περαιτέρω τους εθνικούς ανταγωνισμούς, ορθώνοντας ένα τεράστιο εμπόδιο σε αυτή την προοπτική.

Όλοι οι Ψευτομαρξιστές ούρλιαξαν εξοργισμένοι όταν ο Μεγαλορώσος σωβινιστής Πούτιν κατήγγειλε την επαναστατική πολιτική του Λένιν ενάντια στην εθνική καταπίεση. Αυτό ήταν πολύ ευγενές εκ μέρους τους. Αλλά το να υπερασπιστεί κανείς πραγματικά τον Λένιν στον τωρινό πόλεμο σημαίνει **να εκθέσει τους σοσιαλσωβινιστές προδότες που ενώ χρησιμοποιούν «σοσιαλιστική» ρητορική είναι στην πραγματικότητα λακέδες των ιμπεριαλιστών**. Από αυτή την άποψη, ο Λένιν μπορεί να υπερασπιστεί τον εαυτό του:

«Αυτό ακριβώς χρειάζεται η αστική τάξη, με υποκριτικές φράσεις για ειρήνη, με κούφιες φράσεις που δεν δημιουργούν καμιά υποχρέωση, **ν'αποσπάει** τους εργάτες από την επαναστατική πάλη στον καιρό του πολέμου, να τους αποκοιμίζει, να τους παρηγορεί με την ελπίδα μιας 'ειρήνης χωρίς προσαρτήσεις', μιας δημοκρατικής ειρήνης κτλ., κτλ. Ενώ πρώτο και βασικό σημείο του σοσιαλιστικού προγράμματος ειρήνης πρέπει να είναι το **ξεσκέπασμα της υποκρισίας** του καουτσικιστικού προγράμματος ειρήνης, που συνίσταται στο **δυνάμωμα** της αστικής επιρροής πάνω στο προλεταριάτο».

– Για το «Πρόγραμμα Ειρήνης» (1916)

Διεθνής Κομμουνιστική Ένωση (Τεταρτοδιεθνιστική)

για οποιαδήποτε επικοινωνία:
Spartacist@hotmail.com, 6930694112
www.icl-fi.org

Εκτύπωση: Αφοί Μποτζάκη, Γραφικές Τέχνες